

סרטים הסנדק קונה סוס חדש

שיטת מסחר יהודית מפורסמת היא ש' כאשר משהו פותח קיוסק ברחוב מסויים, ואתו קיוסק מצליח, הופכים כולם את חנוך יותיים באותו רחוב לקיוסקים ואחרים מתפלאים מאוד כאשר אף אחד מהם אינו עושה עסקים.

בהוליווד יש עיקרון דומה. אם משהו עושה סרט שמצליח, מייד עושים עוד כמה עשרות סרטים כמוהו, ואיש אינו מבין אחר-כך, מה בעצם פסול בכל החיקויים למיניהם.

למשל הסנדק. הוא כבר הכניס למעלה מ-100 מיליון דולר, הוא ממשיך למשוך המונים להנאתם הבלתי משוייגת של מנהלים חברת פאראמאונט, וכל האחרים מתפוצצים מקינאה. הפיתרון: המוני הפקות מכל הסוגים, כולן מסביב למאפייה, שהם פורסמת שבהם, ניירות ואגבי הופקה על ידי דינו דה'לורנטיס. בויימה עלידי טרנס יאנג, ומופיע בה בתפקיד הראשי לא אחר מאשר צ'ארלס ברונסון.

נוסף לכך, יש סנדקית ובנו של הסנדק ובקרוב ודאי גם נוכה לסנדק רוכב שוב. וחברת פאראמאונט החלה כנראה לפתע לקנא בכל החקיינים הללו שמבגלים בעצם את עמלה שלה. המסקנה, הם יקנו לסנדק סוס, לפני שהאחרים ירכיבו אותו שנית. ואכן, לפני שבוע, הוכרז בארצות-הברית באופן רשמי שבתאריך 24 במרץ 1974, יוצג בהצגת בכורה סרט בשם הסנדק, חלק ב'. את התסריט יכתוב מארי פוצו, מי שכתב את רב המכר המקורי, הבמאי יהיה פרנסיס פורד קופולה, שעשה את חלק א', והחברה שתשדל להחתיים כמה שאפשר יותר שחקנים מן הגישה הראי שונה, כדי שהקהל כולו ירגיש בחיק המש' פחה כאשר יבוא לראות את הסרט.

תדריך תל-אביב

*** השוד האלגנטי (אופיר, אר' צות-הברית) — שוד מחוכם המבוסס על העיקרון שגונב מגנב פטור, ואין גנב אחד מעו לשני על שביטו נגנבה בידי אחר. ווארן באיטי וגולדי האון משעשעים. ** צ'ארלי בראון (אורלי, ארצות-הברית, רק בהצגות יומיות) — סרט מצר' ייר שבדיחיותי מכוונות בעיקר למבוגרים ולא לה שמכירים את הסדרה המצויירת ה' פופולארית, באותו שם, המתפרסמת ב' מאות עיתונים באמריקה. ילדים לא יבינו מכל זה מאומה, אבל כרגיל, גאוני הפצת הסרטים בארץ, החליטו שדווקא ילדים צריכים לראות אותו.

*** מה נשמע דוק (פאר, אר' צות-הברית) — אוסף הצחקות מקצועיות מכל תולדות הקולנוע מושאלות בכישרון רב על-ידי הבמאי פטר בוגדאנוביץ', ב' קומדיה מצחיקה ומטרפת על נערה שגט' פלה למסיקולוג מפונר.

** המפתח לקשר (סינרמה, אר' צות-הברית) — שרותי הביון מהפשיים את האשם בפיצוץ מיתקן גרעיני סודי. סרט מתח מלא תפניות שמתבלבל בכל פעם שהוא מנסה לחדור לעומק שאלות כמו: חדרת המשטרה לתחום הפרט, ו' כדומה, ג'ורג' פפארד ומייקל סאראני בתפקידים הראשיים.

*** מרק ברווז (תכלת, ארצות-הברית) — האחים מארקס מלגלים על עולם ומלואו, בפארסה בעלת צביון פוליר' טי על מלחמה בין שתי מדינות דמיוניות. סרט קלאסי שכדאי לראות.

ירושלים

*** הגן ש' פינצי קונמיני (אר' צות-הברית) — גירסתו הרגשנית של ויטוריו דה סיקה, לרומן מפורסם על הכחדת יהדות איטליה במלחמת-העולם השנייה. שיהיו נאמן של התקופה וכמה מן הטיפוסים שחיו בה.

חיפה

*** שגעון הגדלות (ארמון, צר' פת) — פארודיה מצחיקה מאוד על רוי בלאס של ויקטור הוגו, כאשר איוו מונטאן הוא המשרת המתאהב במלכה, ולואי דה פינס, הוא כצפוי, אדונו ה' החרון והרתון. *** התולדים בצמרת (פאר, אר' צות-הברית) — הולכי על ארבע של דיסני, כרגיל, פיקוחים וחכמים מכל ההול' כים על שניים, בעוד סרט מצוייר שיגרום

הסנדק נותחת לשולחן

כנופיית העקומים (צפון, תל-אביב, ארצות-הברית) — מאחר וה"מאפייה" באופנה, אבל "סני דק" יש רק אחד, צריך לנסות ולמצוא סיפורים מסביב ל"סנדק" כמו למשל "הכנופייה שלא ידעה לירות", סיפור מצחיק מאת ג'ימי ברסלין, עיתונאי אמריקאי, שהיה לרב' מכר לא מבוטל.

אלא שלא כל מה שמצליח בדפוס, חייב להצליח גם על הגד. וכל מי שאיתרע חוסר מזלו והלך לראות סרט זה, נוכח בכך על בשרו. הסיפור הוא על כנופייה בלתי מוכ' שרת של ברוינים המנסה לחתוך לעצמה פרוסה מן העוגה של העולם התחתון הניו-יורקי, כשהסתבת המתנועעת בקושי, אבל מנופפת סכין מטבח גדולה, מדרבנת אותם מאחור. אבל איזה סיכויים יש לשלומיאל הלוחץ על הדק והאקדח מתפוצץ בידו? מובן שסיכויו אפסי, אפילו אם יש לו אריה במותץ, ואפילו אם יריבו, מתחבא כל בוקר מתחת לשולחן כאשר אשתו מדליקה את המכוננית (אם התפוצץ המכוננית, שתיפגע רק זוגתו).

אמנם יש פה ושם כמה בדיחות לא רעות, כמו תעלוליו של אותו בן-סיציליה אשר בא להשתתף במירוץ אופניים בניו-יורק, ונשאר במקום כדי לאסוף תרומות לכנסייה הקא-תולית. את התרומות הוא מכניס לכיסו כנציגה הרשמי של

ואן-פליט (שיער לבן): המאפייה הזוללת

הכנסייה. ג'רי אורבך, שחקן כמה ומחומר שמתחיל לאח-רונה להופיע בסרטים, ג'ו ואן פליט, וליונל סטאנדר, ז'ו כים כל אחד, לכמה שברי רגעים מוצלחים, אבל בסך-הכל, כל הסרט הוא כמו בקבוק תסס שהוציאו ממנו את הגו.

פותרת, נעזבה וגם התעוורה

נורית (תל-אביב, תל-אביב, יש-שושנה-סינדרלה-שילגיה, שבי-ראל) — אז תקשיבו טוב ילדים: שושנה-סינדרלה-שילגיה, שאישה נהרג

לה נורא מאמה החורגת ומאביה רודף הבעז, התאהבה בנסיך-צפרדע-נהג משאית. היא בורחת מן הבית אל זה שהיה לבעל-ליבה, והדואג להיות עד מהרה גם בעל גופה. ברקע מצלצלים פעמוני-נישואין, ואז מתהפכת המשאית עם הנסך. שושנה-סינדרלה-שילגיה מאמינה שאישה נהרג (זה משום שאמו הקנאית שכחה להעמיד אותה על הטעות), וחוזרת לבית אביה עם זיכרון חודש השני מן האהוב שאיננו. האבא מתרתח, האמא החורגת מסכסכת, הבת רצה לכינרת, היא כמעט קופצת פנימה, אבל בסוף מתחרטת, יולדת את המזכרת, ובדיוק כאשר נדמה שהיא עומדת לגווע יחד עימה מרעב, היא נדרסת קצת עלידי שלושת הגמדים המופלאים. מן התאונה היא מתעוררת, כי הרי מזה היא עוד לא סבלה בסרט, אבל חוץ מזה היא מר' גישה טוב מאוד — תודה רבה, בחברת שלושת הדודים-גמדים הטובים שהם כלזמיים נוודים, ונעורים בקולה הערב של האם הבלתי-חוקית-העיוורת-הנאה, כדי לאגור מספיק ממון להזנת פיותיהם שלהם, וזה הקטן, אבל המת' פתח במהירות, של הרכה הנולדה, שאינה אלא נורית בכבודה ובעצמה.

בינתיים, כפי שקל להניח, נסיך-צפרדע-נהג משאית, לא מת בכלל, אבל הוא חושב ששושנה-שילגיה-סינדרלה שלו התאבדה. לכן, מרוב ייאוש הוא התחיל ללמוד זימרה ועד מהרה הוא הופך לנסיך-זימרי-איל נוער. יום אחד הוא פוגש במקרה את נורית הקטנה, אז פותחת את פיה הגדול, ומייד הם נקשרים זה אל זה בחיבה אמיתית. שוב

אליאן וקשת: זמר הייאוש

בדרך מקרה, מצליח הנסיך-זימרי-אליל הנוער, לא לראות את הדודים ולא לראות את האמא העיוורת כל אותו זמן שהוא נפגש עם הילדה, אבל הוא מממן את הניתוח היקר (ככה זה אלילי-זמר, כשילדה מבקשת מהם כמה אלפי ל'י רות הם מייד תופסים חאלטורה בלונדון, ואת הכסף נות' נים לילדה), שבעקבותיו האם שבה לראות. בינתיים הנסיך מתכוון להינשא לזו שהפכה אותו מצפרדע לזמיר, אבל ברגע האחרון הוא שומע את קולה של שלגיה-סינדרלה-שושנה מזמר שיר ישן ואהוב (השיר שלהם) מן הרחוב, ומייד הוא רץ אל זרועות אהובתו, כשנורית-קופידונה מת' בוננת בהם במבט שופע אהבה. סוף.

סיפור אהבה בחיתולים

מלודי (חן, תל-אביב, אנגליה) — סרט זה אפשר היה לכתוב "שני תיים לפני הקיץ שחלף", או "שלוש שנים לפני", והיה אם", וכן הלאה. זה סיפור על מערכת החינוך הפגומה באנגליה, על הורים שאינם משתד' לים די הצורך להבין את ילדיהם, על אהבה תמימה (בגיל 12 כנראה זה עדיין כך), ועל מרד הילדים נגד המבוגרים שמנסים להפריע להם בכך.

מובן שזה לא רציני. מארק לסטר וג'ק ויילד, שני כוכבי "אוליבר" היו זקוקים לתפקידים ראשיים, רצוי יחד, משום שכך זה עבד יפה מאוד, ומכאן, כנראה, סרט זה. לסטר היפהפה (כמעט כמו נערה) הוא המונח מאהב באיבו, ויילד (כמו ב"אוליבר") הוא היידיד הקונדסי ואילו הילדה טרייסי הייד היא מלודי האהובה.

הסרט כולו נוטף דבש, דמויות שיגרתיות להחריד, בין אם זו אמא שבין מסיבה אחת לשנייה אין לה פנאי אלא ליישר לבנה את העניבה, וזה מסמל בעיניה מילוי תפ' קידי האם, או האבא שלוגם יותר מדי בירה, מדבר יותר מדי על הודים הכרסנניים שלו, והוא המוני מדי לטעם בני משפחתו. גם הסיפור עצמו הוא דליל דיו, כך שהבמאי ממלא לא מעט חורים בהליכות לאורך רחובות לונדון,

ויילד (עם צעירי): המאהבים שבדרך

ועוד תמונות הווי מסוג זה. אבל בעזרת מוסיקה ערבה לאוזן של ה"בי.ג'יס", ובהת' חשב בעובדה ששלושת הצעירים הם בהחלט סימפטיים, זה לא סבל.